

Concurs Vocacional 2025

Per reflexionar junts

Facis la vostra voluntat

Objectiu

Aquest moment de reflexió està pensat per fer-se en una sessió de catequesi de confirmació, en una classe de religió, una sessió de tutoria o qualsevol trobada amb joves. L'Església es troba a les portes de celebrar un nou Jubileu, un temps de gràcia i d'alegria per experimentar l'amor incondicional que Déu ens té. I aquest Jubileu de 2025 estarà dedicat a cultivar l'Esperança. Tota aquesta reflexió pot abocar a una participació activa en el concurs vocacional que hem programat per aquest curs.

Tens motius per l'esperança

Pluja d'idees. Podem començar la trobada contestant aquesta pregunta: com veig el meu futur? Quin futur ens espera als joves? A què dedicaré els meus esforços en la vida? Sóc optimista o pessimista de cara al futur?

Llegim aquestes paraules del papa Francesc en el document on convoca la celebració del proper Jubileu de l'any 2025. El document es titula **L'esperança no defrauda**. En el número 12 es fixa en els joves i el seu futur:

També necessiten signes d'esperança aquells que en ells mateixos la representen: els joves. Ells, lamentablement, **sovint veuen que els seus somnis s'esfondren**. No podem decebre'ls; en el seu entusiasme es fonamenta el futur. És bonic veure'ls alliberar energies, per exemple quan es lliuren amb tenacitat i es comprometen voluntàriament en les situacions catàstrofe o inestabilitat social. Tot i això, **resulta trist veure joves sense esperança**. Per una altra part, quan el futur esdevé incert i impermeable als somnis; quan els estudis no ofereixen oportunitats i la manca de feina o d'una ocupació prou estable amenacen amb destruir els desitjos, llavors és inevitable que el present es visqui en la malenconia i l'avorriment. La il·lusió de les drogues, el risc de caure en la delinqüència i la recerca del efímer creen en ells, més que en altres, confusió i enfosqueixen la bellesa i el sentit de la vida, abatent-los en abismes foscos i induint-los a cometre gestos autodestructius. Per això, **que el Jubileu sigui a l'Església una ocasió per estimular-los**. Ocupem-nos amb ardor renovat dels joves, els estudiants, els nuvis, les noves generacions. Que hi hagi proximitat als joves, que són l'alegria i l'esperança de l'Església i del món! (*Spes non confundit*, 12)

I tu què penses?

Obrim un diàleg. Després d'escoltar les paraules del papa Francesc es pot comentar entre tots. Us oferim algunes preguntes que poden orientar el diàleg.

— Quins són els teus somnis de cara al futur? Creus que es podran fer realitat? Per què?

- Què penses d'aquells joves que es saben posar en marxa quan hi ha situacions difícils, com hem vist recentment amb la DANA? Per què costat tant implicar-se en el dia a dia de la nostra família, escola, parròquia o realitat en la que vivim?
- Quin perill suposen les falses il·lusions i falses esperances que ofereixen les drogues, l'alcohol, la delinqüència i les addiccions entre es joves?
- Com et prepares ja avui per viure el teu futur amb esperança i il·lusió?

Atreveix-te a donar una passa endavant

En resum... tenim futur i els somnis es compliran si som valents i deixam que Déu formi part de la nostra vida i de la nostra història. Només si ens deixam ungir per la força de l'Esperit Sant serem capaços de vèncer les nostres pors i afrontar el futur amb il·lusió, optimisme i ganes. Els apòstols, després de la Passió de Jesús, també vivien amb por, tancats i frustrats per haver perdut el Mestre. Però quan el dia de Pentecosta van rebre l'Esperit van rebre la força necessària per anunciar a tot el món l'alegria de la fe i la potència de la Resurrecció. Així ho explica el **Llibre dels Fets dels apòstols (2,1-11)**

Quan va arribar la diada de Pentecosta es trobaven reunits tots junts. De sobte, com si es girés una ventada impetuosa, se sentí del cel una remor que omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia d'expressar-se. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacions que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquella remor, la gent s'aplegà i van quedar desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Meravellats i estupefactes, deien: "¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs com és que cada un de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Parts, medes i elamites, habitants de Mesopotàmia, de Judea i de Capadòcia, del Pont i de l'Àsia, de Frígia i de Pamfília, d'Egipte i de les regions de Líbia tocant a Cirene, i els qui han vingut de Roma, tots, tant jueus com prosèlits, cretencs i àrabs, els sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu".

Déu té un pla per cadascú de nosaltres. Fer la seva voluntat no significa que ell jugui de forma arbitrària amb noltros, sinó que vol que siguem feliços i que visquem plenament realitzats. Ell ens marca un camí que es converteix en un mode de realitzar els nostres somnis i assumir els nostres reptes. Quin camí m'estarà indicant el Senyor?

- El **matrimoni**: estimar-se amb un amor fidel i amb un compromís per tota la vida, formar una família on es crea una comunitat de vida i amor, on s'educa els fills en l'amor, el perdó, el respecte, la generositat i la fe. Això és tot un repte i una manera de fer un món millor.
- Els **sacerdots**: joves que es senten cridats per Déu i que volen consagrar-se en el servei a l'Església, acompanyant la gent en totes les situacions de la vida, servint a les persones de les parròquies, donant paraules d'ànim i de coratge que surten de l'Evangelí i fent present Jesús en tantes realitats i circumstàncies.
- Els **religiosos i religioses**: persones que viuen en comunitat, que es deixen omplir per un carisma concret i que fan present el Regne de Déu amb el seu estil de vida obedient, pobre i cast, construint el Regne en tants d'àmbits com l'educació, la sanitat, els pobres, la pregària, l'acompanyament, la vida parroquial...

Series capaç de plasmar aquestes idees en una imatge elaborant un **cartell** o fer un petit **vídeo**?

Un toc musical per inspirar-nos

Podem acabar aquesta estona de reflexió escoltant la cançó del grup Worship català: **Aquí com en el cel**. La trobareu a l'enllaç: <https://www.youtube.com/watch?v=XxyM9FYNIKQ>

L'atmosfera està canviant
L'Esperit de Déu és aquí
Es fa present al meu voltant
L'Esperit de Déu és aquí

Vessa't en aquest lloc
Omple'm el cor d'amor
Amb amor m'abrades
Tu m'has portat aquí
Per trobar el teu amor
I amb amor m'abrades

Sant Esperit,
davalla en mi
Et necessito
Que es faci aquí
La teva voluntat
Com en el Cel

Hi pot haver un miracle
L'Esperit de Déu és aquí
Es fa present al meu voltant
L'Esperit de Déu és aquí